

a Vajda-oeuvre csonka volt. Azonban, hogy végül az illetékesek úgy döntöttek, nem lesz kiállítás, nem ezen múlt.

Itthon azért nem történt semmi, mert a politikai légkör nem kedvezett a túl modernnek számító Vajdának, Párizsban pedig azért nem történt semmi, mert Facchetti húzta az időt. A sors és a politika fintora, hogy 1966-ban előbb volt Magyarországon (közelebről Szentendrén) egy gyűjteményes Vajda-kiállítás, mint hogy Facchetti megrendezte volna a Júliának már 1963-ban megígért „befuttató” kiállítást.

Tíz évvel Júlia hazautazása után, 1973-ban rendezett Facchetti Zürichben, ottani galériájában egy nagy kiállítást. VAJDA, UN PRÉCURSEUR INCONNU – ez állt a meghívón, VAJDA, AZ ISMERETLEN ELŐFUTÁR, de hogy minek az előfutára, az rejtve maradt. Az A/2-es, összehajtogatott plakátméretű, katalógust pótló, a meghívóhoz csatolt ismertető öt mű reprodukcióját tartalmazza.

A kiállítás másfél hónapig tartott nyitva.

(Folytatása következik.)

Molnár Krisztina Rita

MINDEN T. ANYEGINNEK

Lesz, ahogy lesz – írok magának,
mert régóta bánt a dolog,
amit szokatlannak találhat,
s amilyen körökben forog,
értem én, ha meghökken netán,
s lángot vet dühe, mint a metán,
de mégis bízom benne, hogy
haragja majd elpárolog,
mivel sötét zakója alatt,
igen, az ingzsebe mögött
(biztos, hogy ott, meg nem szökött),
lapul egy kisgyerek, ott maradt,
s mi másra várna, arra vár,
hogy kézen fogja végre már.

Hogy megfogja végre a kezét,
bár a könnye még nem potyog,
egyfolytában a földre néz,
s olyan egyedül ácsorog.
Nézi a földet, s nem hiszi,
hogy szerethető, amíg kicsi,
hogy lenne bárki, akinek
kezében ő a főzsineg,
hogy ő az a szál, a jó erős,

a megtartó, a vaskapocs,
ki hétfejű fején tapos,
hogy ő a lovag, a hős, a hős,
a pengeélszavú vitéz,
kit annyi krónikás idéz.

Hát nézze, úgy lehet szeretni,
mondjon neki egy szép mesét,
lehet ringatni, ölbe venni,
simogassa meg a fejét,
beszélgessen egy kicsit vele,
csak akad rá egy kis ideje,
meglesz a baj, ha nem teszi,
egész a sírig kergeti,
biztassa már ezt a gyereket,
higgyen nekem... de nem, de nem,
szembe mégsem dicsérhetem,
hisz Ön is... tud róla eleget.
Azt kérem, súgja meg neki.
Magának biztos elhiszi.

Somogyi Aranka

TESTMÉRTAN

Részletek

tizenkilenc éve vagyok mindig elérhető telefonon éjszakára nem kapcsolom ki még szeretkezés közben sem mert félek hogy nem tudom meg időben mi történt és elmulasztom megakadályozni amit úgyszemint lehet megakadályozni és mégis ez lett pont arra a két órára halkítottam le a telefonom a szünetben láttam hogy kilencszer kerestek tudtam baj van szinte megkönnyebbültem hogy csak apám halt meg ez várható volt a lányom hívott nem voltam elérhető mert nem néztem a csendben villogó kis készülékre jobban érdekelt egy híres költő előadása nem voltam ott oda kellett mennem hogy lássam biztos nem tévedés vagy csak álom ami hajnalokon pihenés helyett gyötör kihúztam a vállam jól tartom magam odaléptem hozzá csíkos fürdőköpenyben aludt a fal felé fordulva állkapcsa elernyedte szeme félig nyitva szinte vártam hogy horkant hirtelen egyet a fotelban úgy szokott a délutáni alvásból felriadni három- vagy négyhetes volt a lányom sírt egyfolytában kóvályogtam a fáradságtól letettem magam